

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Reiffenstuel, Anaklet

Monachii, 1699

Quæstio I. Quotuplex, & quàm grave peccatum sit Infidelitas?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40206

Propositio
damnata
referatur, ac
reiciatur.

58. Huc facit novissimum Decretum Innocentii XI. inter alias Propositiones sequentem, ordine 19. damnantis: *Voluntas non potest efficere; ut assensus Fidei in seipso sit magis firmus, quam mereatur pondus rationum ad assensum impellentium.* Et merito hæc Propositio damnatur: siquidem intellectus ex vi objecti propositi non necessitatur ad assensum, nisi ubi adest evidentia veri: atqui in objectis Fidei non adest evidentia veri (nam *Fides, est sperandarum substantia rerum, argumentum non apparentium*, Hebr. 11.) ergo ex vi solius objecti, intellectus nunquam necessitatur ad assensum Fidei; & consequenter ad hunc determinari debet per imperium voluntatis: quale imperium potest esse firmitus, quam sint pondera rationum, propter infallibilem Dei revelantis veracitatem.

Alia duæ
propositio-
nes damna-
tæ quæ ad
propositum.

59. Quantum ad præsentem de Fide materiam, sunt insuper cavendæ aliæ duæ Propositiones, itidem ab Innocentio XI. damnatæ. Earum prior, ordine 20. sic sonat: *Hinc potest quis prudenter repudiare assensum, quem habebat supernaturalem.* Altera verò, ordine 21. ita docuit: *Assensus Fidei supernaturalis, & utilis ad salutem, stat cum notitia solum probabili revelationis; imò cum formidine, qua quis formidet, ne non sit locutus Deus.* Ambæ Propositiones, sicut jacant, damnatæ sunt, ac proin vitandæ.

DISTINCTIO IV.

De vitijs Fidei oppositis,

QUÆSTIO I.

Quotuplex, & quàm grave peccatum sit
Infidelitas?

Infidelitas
aliam positi-
vam, aliam ne-
gativam.

1. **I**nfidelitas hic sumitur, prout est opposita Fidei Theologicæ. Et hæc generatim est duplex: una positiva, qua aliquid creditur contrarium Fidei; qualis est in Hæreticis, Judæis, ac Ethnicis adultis. Altera negativa, quæ est absentia, vel carentia Fidei; qualis habetur ab ignorantibus Mytheria veræ Fidei.

2. Ultra-

2. Utraque Infidelitas subdividitur in culpabilem, & inculpabilem: nam potest quis non tantùm vincibiliter & culpabiliter ignorare Myſteria Fidei, aut credere erroneum in Fide; ſed quandoque etiam invincibiliter, credendo erroneè aliquid à Deo eſſe revelatum, quod tamen tale non eſt, imò à parte rei exiſtit falſum atque erroneum.

3. Porrò ignorantia invincibilis Myſteriorum Fidei, ſeu carentia involuntaria Fidei, vocatur à Theologis *Infidelitas purè negativa*: qualis datur in ijs, qui nihil unquam de Fide audierunt, ſive ſint parvuli, ſive adulti. Ignorantia autem vincibilis, & voluntaria Myſteriorum Fidei, appellatur *privativa*; nec aliud eſt, quàm carentia Fidei in eo, qui cùm poſſet, & deberet fidem habere audiendo prædicationem Evangelij, id negligit: quo modo ſolùm in adultis reperiri poſteſt, eſtque ex genere ſuo peccatum mortale. His prænotatis ſit

4. CONCL. I. Species Infidelitatis generatim ſunt tres, videlicet Paganismus, Judaismus, & Hæreſis. Ita Theologi communiter, cum D. Thoma 2.2. q. 10. art. 5. Unde & Eccleſia Catholica in die Paraſceves pro iſtis tribus tantùm generibus Infidelium, nempe pro Hæreticis, Judæis, & Paganis, ſingillatim orare conſuevit. Accedit ratio: quia aut Infidelitas adverſatur veræ Fidei nullo modo ſuſceptæ; & eſt *Paganismus*: aut adverſatur Fidei, ſuſceptæ ſolùm in figuris, & umbra veteris Legis. nempe in Circumſiſione, aliſque cæremonijs Legis Moſaicæ; & eſt *Judaismus*. Aut adverſatur Fidei in ſe formaliter ſuſceptæ, & eſt *Hæreſis*; vel ſi quis ad Paganismum, ſive Judaismum deficiat, appellatur proprio nomine *Apoſtaſia à fide*: quo modo Julianus Imperator; à Chriſtianis ad Ethnicos deficiens, dicitur *Julianus Apoſtaſia*.

5. Igitur *Pagani* ſunt, qui ſentiunt contraria Fidei Chriſtiana, quam nullo modo profitentur: ut ſunt Idololatræ colentes plures deos, aut idola ſua; item Turcæ, qui licet unum Deum profiteantur, cæli terræque Conditorum, negant tamen & SS. Trinitatem & Chriſtum, neque alias veritates Fidei admittunt ut à Chriſto revelatas, vel quatenus ad fidem Chriſtianam pertinent, ſed quatenus à Mahometh Pſeudopropheta eas acceperunt. *Judæi* dicuntur, qui etiamnum legem Moſaicam ad litteram obſervant, circumcidendo ſe, ac alia Legalia (quæ fuerunt umbra futurorum, per Chriſtum jam completorum) ſuperſtitioſè

Culpabilis,
& inculpabilis.

Infidelitas
purè negativa,
& privativa,
quid?

Species infidelitatis generatim ſunt tres, nempe

Paganismus,
Judaismus,
&
Hæreſis.

Pagani, quæ

Judæi, &

tiòs

Heretici,
qui?

tiosè custodiendo, totumque novum Testamentum negando, sperantes Christum primum venturum, utpote quem necdum venisse pertinaciter credunt. *Heretici* tandem vocantur, qui post receptum Sacramentum Baptismi pertinaciter sentiunt, seu errant contra aliquam veritatem Fidei Catholice: duo siquidem ad hæresin formaliter sumptam requiruntur, videlicet & error in intellectu contra aliquam veritatem Fidei, & pertinacia in voluntate, ut magis dicitur *Quest. seq.*

Quæ Infidelitas sit
cæteris gravior?

6. CONCL. II. Quamquam extensivè, seu ratione errorum materialium cum Fide pugnantium, gravior sit Infidelitas Paganorum, quàm Judæorum; & dein gravior Judæorum, quàm Hæreticorum: nihilominus intensivè, seu loquendo quantum ad rationem culpæ, gravior est Infidelitas Hæreticorum, quàm Judæorum, & horum quàm Paganorum. Ita Doctor Angelicus 2. 2. q. 10. art. 6. & Theologi communiter. Ratio primæ partis est: quia Gentiles, seu Pagani, in pluribus articulis errant contra Fidem, quàm Judæi; & hi in pluribus, quàm Hæretici, ut patet: quia Paganismus negat omnia divinitus revelata, Judaismus ea solum, quæ sunt novi Testamenti, Hæresis autem aliqua horum. Atqui per Infidelitatem extensivè graviolem intelligitur ea, quæ pluribus Fidei articulis opponitur, seu quæ in pluribus errat contra veram Fidem; ergo. Altera pars desumitur ex *Epist. 2. S. Petri, cap. 2.* ubi de Hæreticis, seu relapsis a Fide, dicitur: *Facta sunt eis posteriora pejora prioribus: melius enim erat illis, non cognoscere viam justitiæ, quàm post agnitionem retrorsum converti.*

Infidelitas,
an sit peccatum?

7. CONCL. III. Etsi Infidelitas merè negativa, qualis reperitur in ijs, quibus vera Fides nunquam fuit annuntiata, sicque hanc inculpabiliter ignorant, propriè non sit peccatum, sed potius pœna peccati originalis; Infidelitas tamen positiva voluntaria, est gravissimum peccatum. Ratio primæ partis desumitur ex defectu voluntarij ad peccatum requisiti; unde Christus *Joan. 15.* ait: *Si non venissem, & locutus fuisset eis, peccatum non haberent, videlicet Infidelitatis.* Altera verò pars Conclusionis, nempe Infidelitatem positivam esse gravissimum peccatum, habetur ex S. Scriptura passim, ut Marci ult. *Qui verò non crediderit, condemnabitur.* Item *Joan. 3.* *Qui non credit, jam judicatus est;* & alibi.

Et quale?

8. Cæterum hoc peccatum incredulitatis, seu Infidelitatis positivæ gravius est, quando est directè volitum per voluntatem repugnantem auditui Fidei, vel etiam audita, Fidemque contem-
nendo.

nendo. Unde ex genere suo, ac per se loquendo, Infidelitas est gravius peccatum omnibus illis, quæ contrariantur Virtutibus moralibus, puta furto, adulterio, homicidio, & hujusmodi: quamvis per accidens, nempe propter imperfectionem actûs, possit interdum Infidelitas esse minus grave peccatum.

QUÆSTIO II.

Quid requiratur ad formalem & perfectam Hæresin?

ET si præsens Quæstio procedat de omnibus tribus Infidelitatis speciebus, specialiter tamen moveri solet de Hæresi, utpote magis obvia: quamvis quæ de hac dicuntur, suo modo locum habeant in alijs Infidelitatibus. Porro Hæresis est nomen græcum, & dicitur sic ab electione; atque ex usu Scriptorum Ecclesiasticorum plerumque accipitur in malam partem, nempe pro ea electione, qua ex arbitrio nostro contra doctrinam Christi, & sensum S. Matris Ecclesiæ eligimus nobis, quid credere velimus.

Hæresis una de sic dicitur?

10. CONCL. I. Hæresis est error voluntarius, quem quis pertinaciter tenet contra aliquam veritatem Fidei Christianæ, quam suscepit seu professus est. Ita in re communis Doctorum, & magis patebit ex dicendis. Solum nota, ad Hæresin requiri, ut quis Fidem Christi aliquando suscepit per Sacramentum Baptismi, vel alias eandem publicè professus sit; alioquin enim error contra Fidem esset Paganismus, vel Judaismus. Catechumeni tamen, id est, in Christum credentes, sed nondum baptizati, si post susceptam Christi Fidem ad hæreticos deficiant, coram Deo verè sunt Hæretici, licet non subiaceant pœnis ab Ecclesia contra Hæreticos latis, eò quod per Baptismum necdum sint ingressi in Ecclesiam. Pirhing *tit. de Hæretic. num. 3. & alij.*

Et quid sit?

11. CONCL. II. Ad Hæresin formaliter sumptam duo simul requiruntur, nimirum & error in intellectu, & pertinacia in voluntate. Ita communis. Et quidem requiri errorem in intellectu, patet: quia Hæresis est species Infidelitatis, hæc autem importat errorem in intellectu contra veram Fidem.

Ad hæresin formaliter sumptam requiritur & error in intellectu,